

- Προσεγγίσεις σημάτων από σήματα

- Γιατί να μείνουμε μόνο σε ένα σήμα προσέγγισης $cy(t)$?
- Αν χρησιμοποιήσουμε προσέγγιση του τύπου

$$y(t) \approx c_1 x_1(t) + c_2 x_2(t) + \dots + c_N x_N(t) = \sum_{k=1}^N c_k x_k(t)$$

- Αναμένουμε ότι η ενέργεια σφάλματος θα γίνεται όλο και μικρότερο όσο προσθέτουμε όρους $x_i(t)$

- Αρκεί οι όροι να είναι «κατάλληλοι»

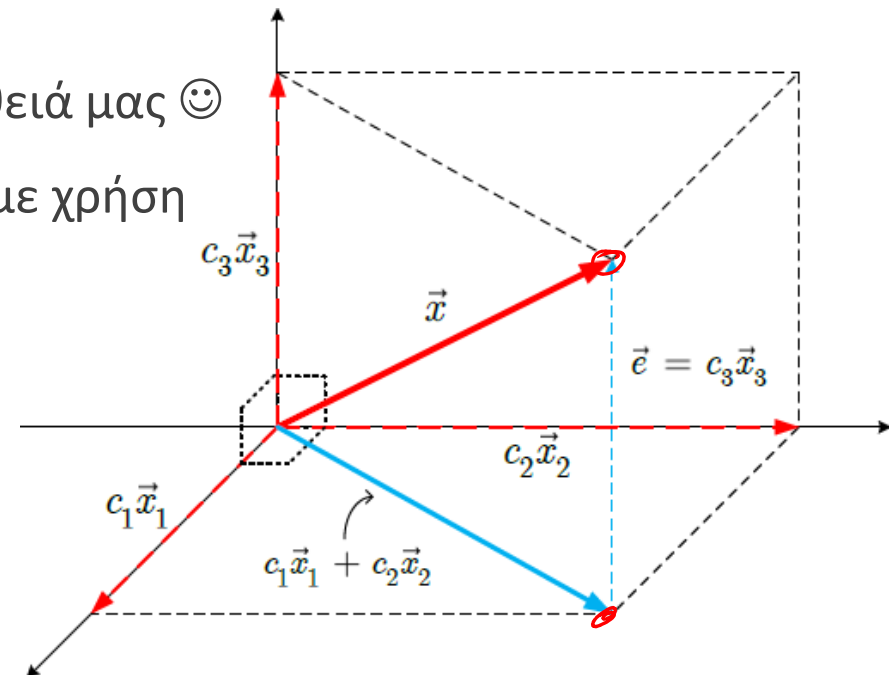
- Ξανά, τα διανύσματα θα τρέξουν προς βοήθειά μας 😊

- Ένα διάνυσμα στον 3D-χώρο περιγράφεται με χρήση τριών διανυσμάτων

- Ένα για το μήκος
- Ένα για το πλάτος
- Ένα για το ύψος

$$\vec{x} = c_1 \vec{x}_1 + c_2 \vec{x}_2 + c_3 \vec{x}_3$$

- Πλήρης και ακριβής αναπαράσταση!

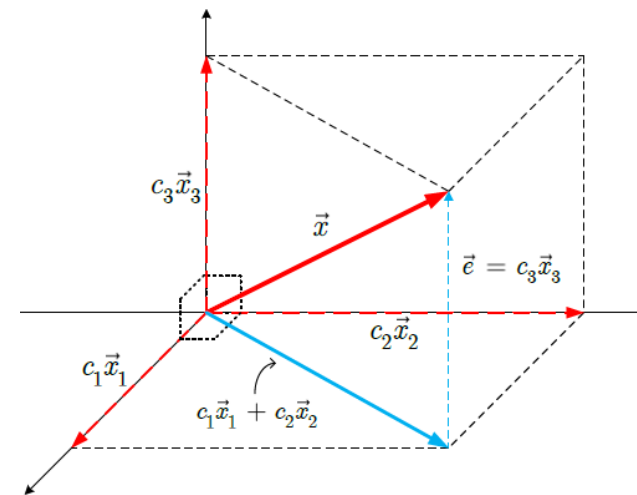
• Προσεγγίσεις σημάτων από σήματα

• Αν χρησιμοποιήσουμε δυο αντί για τρία διανύσματα για την περιγραφή του διανύσματος \vec{x} τότε θα έχουμε σφάλμα

- Έστω ότι δεν περιλαμβάνουμε το $c_3\vec{x}_3$
- Αυτό θα είναι το διάνυσμα σφάλματος

• Διάνυσμα σφάλματος:

$$\vec{e} = \vec{x} - (c_1\vec{x}_1 + c_2\vec{x}_2) = \underline{c_3\vec{x}_3}$$

• **Ερώτηση:** ποια είναι τα κατάλληλα διανύσματα ώστε να περιγράψουμε το διάνυσμα \vec{x} πλήρως και ακριβώς?

• Η διαίσθησή μας λέει ότι ένα τέτοιο σύνολο είναι το

$$x_1 = [1, 0, 0], \quad x_2 = [0, 1, 0], \quad x_3 = [0, 0, 1]$$

• Τι χαρακτηριστικά έχουν τα παραπάνω διανύσματα (ή όποια άλλα, αν υπάρχουν) που τα κάνουν κατάλληλα να αναπαριστούν χωρίς σφάλμα?

• Προσεγγίσεις σημάτων από σήματα

- Τι χαρακτηριστικά έχουν τα τρία προηγούμενα διανύσματα (ή όποια άλλα, αν υπάρχουν) που τα κάνουν κατάλληλα να αναπαριστούν χωρίς σφάλμα?

- Είναι **ορθογώνια** \rightarrow το εσωτερικό τους γινόμενο είναι μηδέν

$$\langle \vec{x}, \vec{y} \rangle = |\vec{x}| |\vec{y}| \cos \theta = 0 \Rightarrow \theta = \frac{\pi}{2}$$

- Από τη γραμμική άλγεβρα ξέρουμε ότι ορθογωνιότητα συνεπάγεται **γραμμική ανεξαρτησία**
- Γραμμική ανεξαρτησία σημαίνει ότι κανένα από αυτά δεν μπορεί να γραφεί ως γραμμικός συνδυασμός των υπολοίπων δυο

- Αποτελούν ένα **πλήρες** σύνολο του 3D-χώρου

- Κανένα άλλο διάνυσμα δεν μπορεί να είναι γραμμικά ανεξάρτητο με τα τρία παραπάνω
- Οι δυο αυτές ιδιότητες (γραμμ. ανεξαρτησία & πληρότητα) μας ονοματίζουν τα τρία αυτά διανύσματα ως **βάση** του 3D-χώρου
 - Αυτό σημαίνει ότι κάθε διάνυσμα του χώρου μπορεί να γραφεί μοναδικά ως γραμμικός συνδυασμός όλων των διανυσμάτων που αποτελούν τη βάση του χώρου με μηδενικό σφάλμα
 - Πάμε στο χώρο των σημάτων τώρα... 😊

- Προσεγγίσεις σημάτων από σήματα

- Έστω ότι έχουμε ένα σύνολο από $2N + 1$ μιγαδικά εκθετικά σήματα

$$\mathbb{E} = \{e^{j2\pi k f_0 t}\}_{k=-N}^N, \quad k \in \mathbb{Z}$$

$2N+1$
 $T_0 = \frac{1}{f_0}$

- Ας προσεγγίσουμε ένα περιοδικό σήμα $x(t)$ σε μια περίοδο του $[0, T_0)$ ως ένα άθροισμα $2N + 1$ τέτοιων σημάτων:

$$x(t) \approx \sum_{k=-N}^N X_k e^{j2\pi k f_0 t}$$

- Συνάρτηση σφάλματος

$$e(t) = x(t) - \sum_{k=-N}^N X_k e^{j2\pi k f_0 t} \quad \mathbb{E} = \int_{-\infty}^{\infty} e^2(t) dt$$

- Ζητούνται τα X_k που δίνουν την ελάχιστη ενέργεια σφάλματος
- Βελτιστοποίηση (ξανά 😊)

• Προσεγγίσεις σημάτων από σήματα

• Χρησιμοποιώντας διαδικασίες όπως αυτές που είδαμε, μπορεί κανείς να δείξει ότι:

$$\mathbb{E} = \left\{ e^{j2\pi k f_0 t} \right\}_{k=-N}^N$$

1. Το σύνολο \mathbb{E} έχει στοιχεία ορθογώνια μεταξύ τους:

$$\langle k, l \rangle = \int_0^{T_0} e^{j2\pi k f_0 t} e^{-j2\pi l f_0 t} dt = \int_0^{T_0} e^{j2\pi(k-l)f_0 t} dt = \begin{cases} T_0, & k = l \\ 0, & k \neq l \end{cases}$$

Ορθογωνιότητα στο \mathbb{C} :

$$\int_{t_1}^{t_2} x(t)y^*(t)dt = 0$$

Handwritten notes for orthogonality:

$$\int_0^{T_0} e^{j\theta(t)} = \int_0^{T_0} \cos\theta(t) + j\sin\theta(t)$$

Includes a sine wave sketch.

2. Το σύνολο \mathbb{E} είναι πλήρες όταν $N \rightarrow +\infty$, υπό την έννοια της ελάχιστης ενέργειας σφάλματος

• Άρα το σύνολο

$$\mathbb{E} = \left\{ e^{j2\pi k f_0 t} \right\}_{k=-\infty}^{+\infty}, \quad k \in \mathbb{Z}$$

αποτελεί βάση του χώρου

• Οπότε

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{+\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t}$$

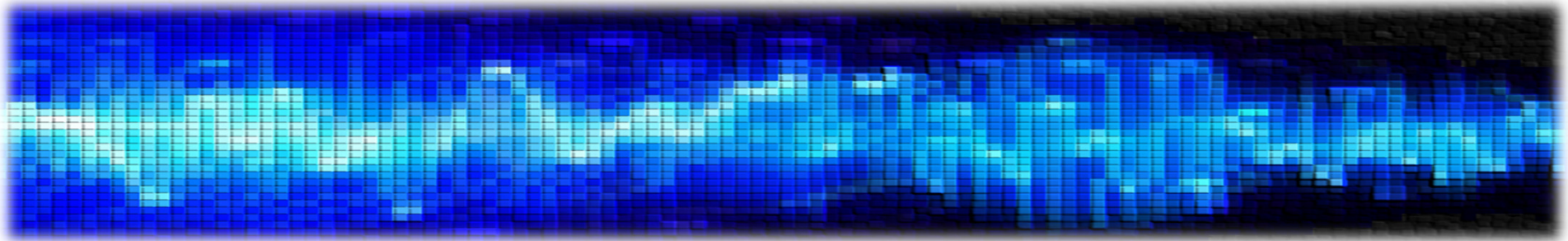
Handwritten annotations: A red box around the equation, a blue arrow pointing from the set definition above to the summation, and a red arrow pointing to the summation with a question mark.

Ισότητα υπό την έννοια της ελάχιστης ενέργειας σφάλματος!

Handwritten notes: $X(t)$ είναι περιοδικό με περίοδο $T_0 = \frac{1}{f_0}$

HY215 - Εφαρμοσμένα Μαθηματικά για Μηχανικούς

ΔΙΑΛΕΞΗ 6^Η

- Σειρές Fourier

$x(t)$ η περιόδικο f με περίοδο $T_0 = \frac{1}{f}$

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k \cdot e^{j2\pi k f t}$$

Τι περιέχει το ΗΥ215?

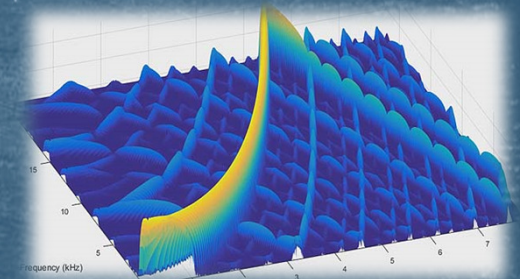
1^ο Κομμάτι

- ▶ Μιγαδικοί αριθμοί ✓
- ▶ Σήματα - Συστήματα ✓
- ▶ Διαφορικές Εξισώσεις ως Συστήματα ✓
- ▶ Σειρές Fourier
- ▶ Μετασχηματισμός Fourier

2^ο Κομμάτι

- ▶ Μετασχηματισμός Laplace
- ▶ Συσχετίσεις και Φασματικές Πυκνότητες
- ▶ Τυχαία Σήματα
- ▶ Δειγματοληψία

• **Σειρές Fourier**

• Ένα περιοδικό πραγματικό σήμα $x(t)$ με περίοδο T_0 μπορεί να γραφεί ως

$$X_0 \cdot T_0 = \int_{T_0} x(t) \cdot e^{-j2\pi \cdot 0 \cdot f_0 t} dt \Rightarrow$$

$$\Rightarrow X_k = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) \cdot e^{-j2\pi k f_0 t} dt$$

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{+\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t} \Rightarrow \int_{T_0} x(t) \cdot e^{-j2\pi k f_0 t} dt = \int_{T_0} \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t} \cdot e^{-j2\pi k f_0 t} dt$$

η οποία σχέση ονομάζεται **εκθετική Σειρά Fourier**

• Οι συντελεστές X_k ονομάζονται **συντελεστές Fourier** και δίνονται από τη σχέση

$$X_k = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{-j2\pi k f_0 t} dt = \frac{1}{T_0} \langle x(t), e^{j2\pi k f_0 t} \rangle$$

$$= \sum_k X_k \int_{T_0} e^{j2\pi (k-l) f_0 t} dt$$

$\int_{T_0} e^{j2\pi (k-l) f_0 t} dt = T_0 \delta_{k,l}$

• Η εκθετική σειρά Fourier μπορεί να περιγράψει και μιγαδικά περιοδικά σήματα

• Για πραγματικά σήματα, οι συντελεστές είναι συζυγώς συμμετρικοί ως προς k

$$X_{-k} = X_k^*$$

$$X_{-5} = X_5^*$$

• Ας το δείξουμε

• Σειρές Fourier

$$X_{-k} = X_k^*$$

$$X_{-k} = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{-j2\pi(-k)f_0 t} dt = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{j2\pi k f_0 t} dt \tag{1}$$

$$X_k^* = \left[\frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{-j2\pi k f_0 t} dt \right]^* = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x^*(t) e^{j2\pi k f_0 t} dt$$

$X_{-k} = X_k^*$

• Όμως το σήμα στο χρόνο είναι πραγματικό, άρα $x(t) = x^*(t)$

$$X_k^* = \left[\frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{-j2\pi k f_0 t} dt \right]^* = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x^*(t) e^{j2\pi k f_0 t} dt = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{j2\pi k f_0 t} dt \tag{2}$$

• Από τις σημειωμένες σχέσεις, ισχύει το ζητούμενο.

• Σειρές Fourier

- Όταν το σήμα είναι πραγματικό, μπορούμε να γράψουμε την τριγωνομετρική Σειρά Fourier ως:

$$x(t) = X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} 2|X_k| \cos(2\pi k f_0 t + \phi_k)$$

$X_k^* = |X_k| \cdot e^{-j\phi_k}$

$X_{-k} = X_k^*$

$X_k = |X_k| \cdot e^{j\phi_k}$
 ποσική μορφή

με $|X_k|$ το μέτρο και ϕ_k τη φάση του k -οστού συντελεστή

$$x(t) = X_0 + \sum_{k=-\infty, k \neq 0}^{+\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t} = X_0 + \sum_{k=-\infty}^{-1} X_k e^{j2\pi k f_0 t} + \sum_{k=1}^{+\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t}$$

$$= X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} X_{-k} e^{-j2\pi k f_0 t} + \sum_{k=1}^{+\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t} = X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} X_k^* e^{-j2\pi k f_0 t} + \sum_{k=1}^{+\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t}$$

$$= X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} |X_k| e^{-j\phi_k} e^{-j2\pi k f_0 t} + \sum_{k=1}^{+\infty} |X_k| e^{j\phi_k} e^{j2\pi k f_0 t}$$

$$= X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} [|X_k| e^{-j\phi_k} e^{-j2\pi k f_0 t} + |X_k| e^{j\phi_k} e^{j2\pi k f_0 t}]$$

• Σειρές Fourier

$$= X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} [|X_k| e^{-j\phi_k} e^{-j2\pi k f_0 t} + |X_k| e^{j\phi_k} e^{j2\pi k f_0 t}]$$

$$\frac{e^{-j\theta(t)} + e^{j\theta(t)}}{2} = \cos(\theta(t))$$

$$= X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} |X_k| [e^{-j\phi_k} e^{-j2\pi k f_0 t} + e^{j\phi_k} e^{j2\pi k f_0 t}]$$

$$e^{-j(2\pi k f_0 t + \phi_k)} + e^{j(2\pi k f_0 t + \phi_k)}$$

$$= X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} |X_k| [e^{-j2\pi k f_0 t - j\phi_k} + e^{j2\pi k f_0 t + j\phi_k}]$$

$$= X_0 + \sum_{k=1}^{+\infty} 2|X_k| \cos(2\pi k f_0 t + \phi_k) = x(t)$$

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{j2\pi k f_0 t}$$

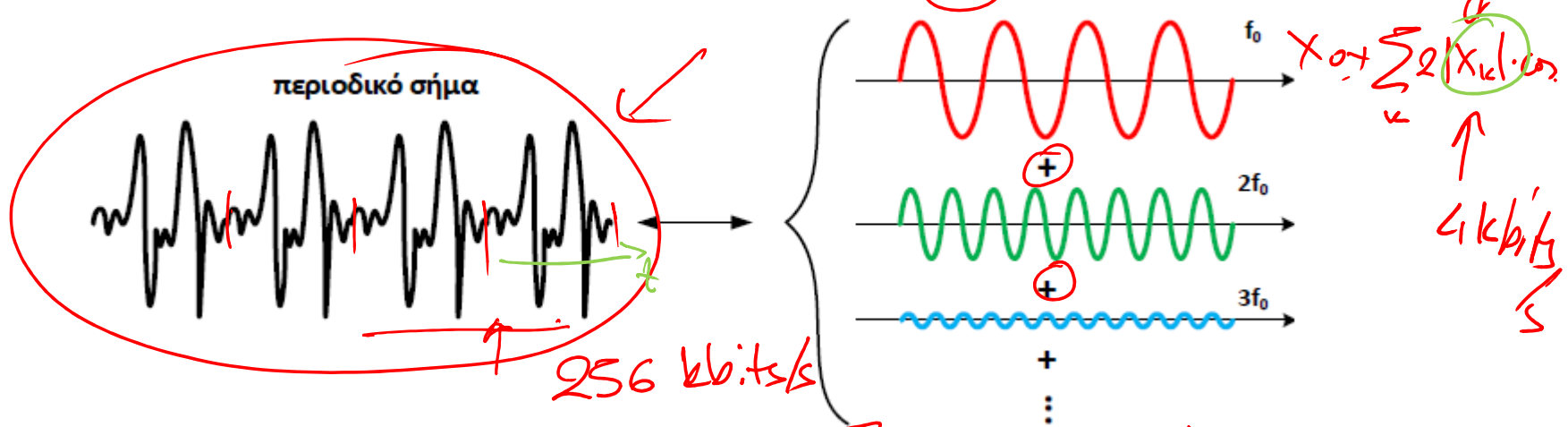
$$X_k = |X_k| \cdot e^{j\phi_k}$$

• Προσοχή: η παραπάνω σχέση ισχύει μόνο για πραγματικά σήματα

- ... και πολλές φορές στην πράξη δεν είναι απλό (ή και «κομψό») να εξαχθεί από την εκθετική Σειρά Fourier

• Σειρές Fourier

- Η Σειρά Fourier αναλύει ένα πραγματικό περιοδικό σήμα με περίοδο $T_0 = \frac{1}{f_0}$ σε απείρου – εν γένει – πλήθους ημίτονα με συχνότητες kf_0

- Εναλλακτικά, αναλύει ένα οποιοδήποτε περιοδικό σήμα (πραγματικό ή μη) με περίοδο $T_0 = \frac{1}{f_0}$ σε απείρου – εν γένει – πλήθους μιγαδικά εκθετικά σήματα με συχνότητες kf_0

- Σημειώστε ότι η τιμή του συντελεστή για $k = 0$ υπολογίζεται συνήθως ξεχωριστά ως

$$X_{k=0} = \frac{1}{T_0} \int_{\langle T_0 \rangle} x(t) dt$$

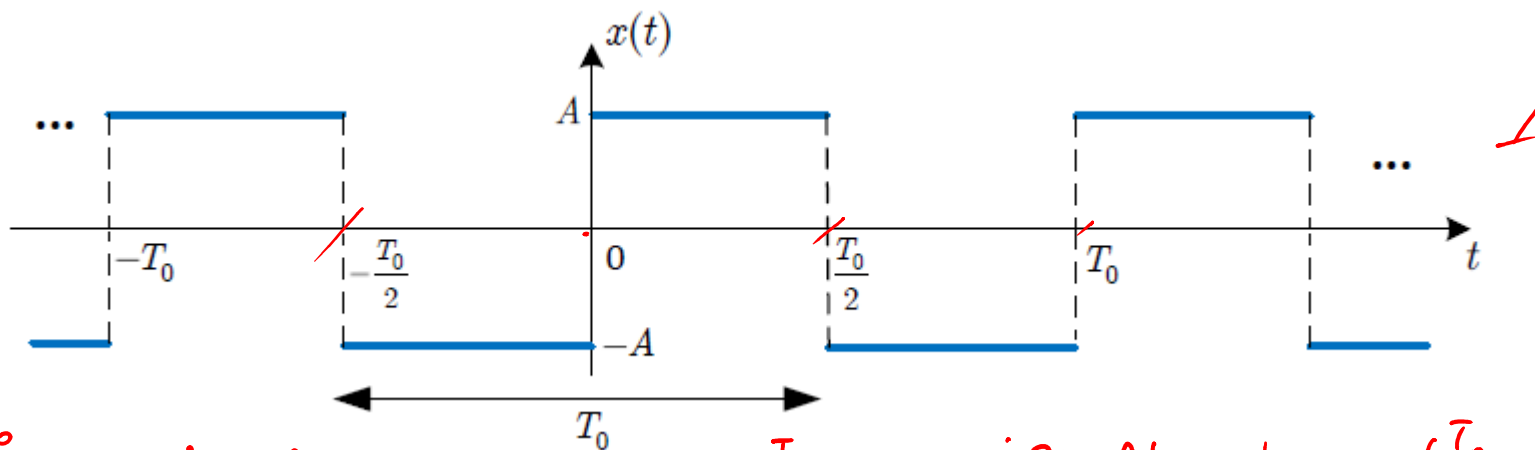
$$X_k = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) \cdot e^{-j2\pi k f_0 t} dt$$

• Παράδειγμα:

○ Αναπτύξτε σε Σειρά Fourier το σήμα που περιγράφεται σε μια περίοδο του ω_s

$$x_{T_0}(t) = \begin{cases} A, & 0 \leq t < \frac{T_0}{2} \\ -A, & \frac{T_0}{2} < t < T_0 \end{cases}$$

$f_0 = \frac{1}{T_0}$

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k \cdot e^{j2\pi k f_0 t} \Rightarrow X_k = \frac{1}{T_0} \int_0^{T_0} x(t) \cdot e^{-j2\pi k f_0 t} dt \quad | \quad X_0 = \frac{1}{T_0} \int_0^{T_0} x(t) dt = 0$$

• Παράδειγμα: $x(t) = \begin{cases} A & 0 \leq t < T_0/2 \\ A & T_0/2 \leq t < T_0 \end{cases}$

$$e^{\pm j2\pi k} = (e^{\pm j2\pi})^k = 1^k = 1$$

$$f_0 T_0 = 1$$

$T_0 = \frac{1}{f_0}$

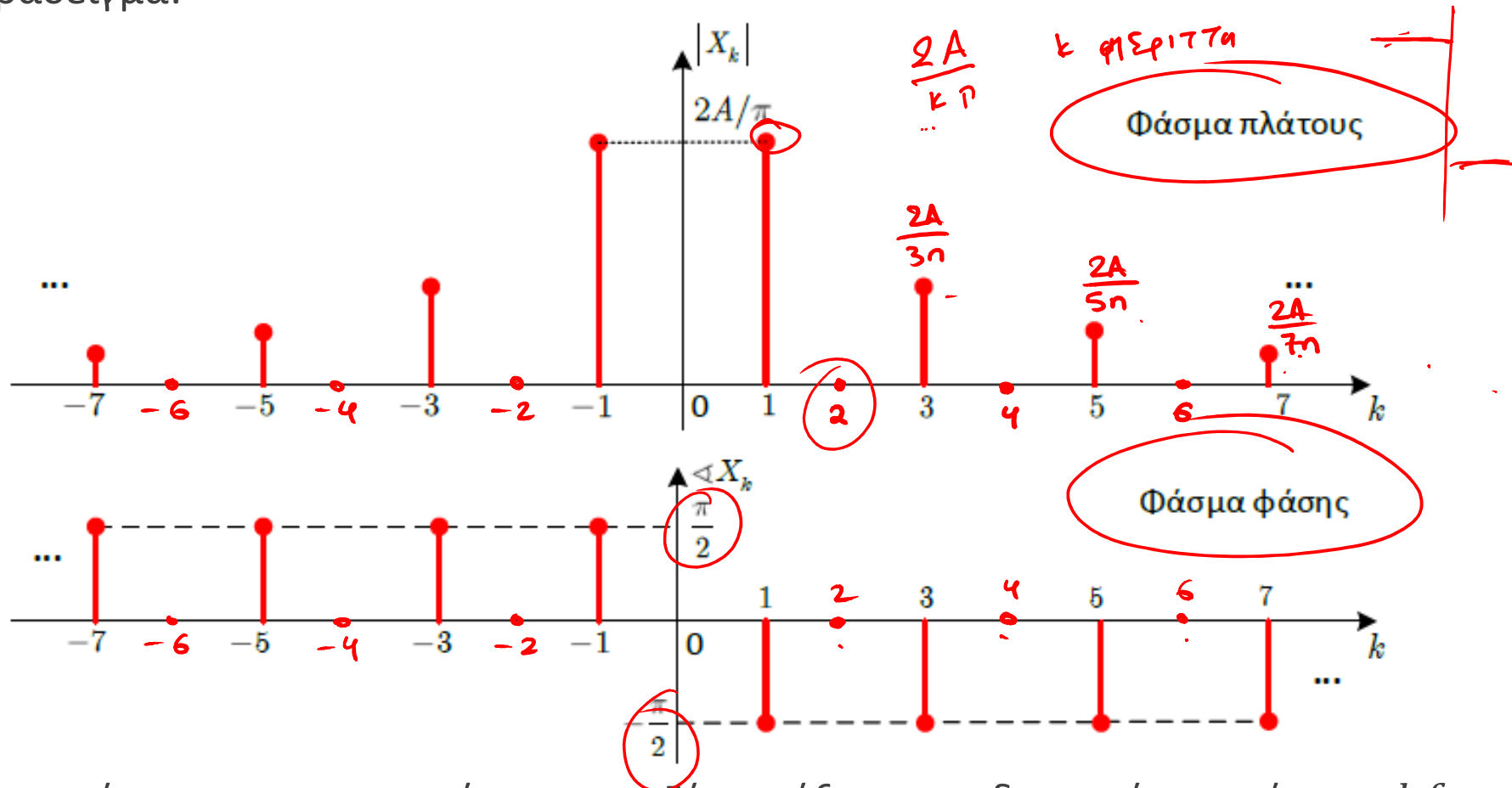
$$\begin{aligned} X_k &= \frac{1}{T_0} \int_0^{T_0} x(t) e^{-j2\pi k f_0 t} dt = \frac{1}{T_0} \int_0^{T_0/2} A e^{-j2\pi k f_0 t} dt - \frac{1}{T_0} \int_{T_0/2}^{T_0} A e^{-j2\pi k f_0 t} dt \\ &= \frac{A}{T_0} \frac{1}{(-j2\pi k f_0)} e^{-j2\pi k f_0 t} \Big|_0^{T_0/2} - \frac{A}{T_0} \frac{1}{(-j2\pi k f_0)} e^{-j2\pi k f_0 t} \Big|_{T_0/2}^{T_0} \\ &= \frac{A}{-j2\pi k f_0 T_0} (e^{-j2\pi k f_0 \cdot T_0/2} - 1) + \frac{A}{j2\pi k f_0 T_0} (e^{-j2\pi k f_0 T_0} - e^{-j2\pi k f_0 \cdot T_0/2}) \\ &= \frac{A}{-j2\pi k} (e^{-j\pi k} - 1) + \frac{A}{j2\pi k} (1 - e^{-j\pi k}) = \frac{A}{j2\pi k} (1 - e^{-j\pi k} + 1 - e^{-j\pi k}) \\ &= \frac{A}{j\pi k} (1 - (e^{-j\pi})^k) = \frac{A}{j\pi k} (1 - (-1)^k) = \begin{cases} 0 & \text{κ άρτιο} \\ \frac{2A}{j\pi k} & \text{κ περιττό} \end{cases} \end{aligned}$$

$\begin{cases} e^{-j\pi} = -1 \\ e^{j\pi} = -1 \end{cases}$

$X_0 = 0$

$$X_k = \frac{2A \cdot j}{j\pi k \cdot j} = \frac{2A}{\pi k} (-j) = \begin{cases} \frac{2A}{\pi|k|} e^{-j\pi/2} & k > 0 \\ \frac{2A}{\pi k} (-1) \cdot e^{j\pi/2} & k < 0 \end{cases} = \frac{2A}{\pi|k|} e^{j\pi/2} \quad k < 0$$

• Παράδειγμα:

- Προτιμούμε να αναπαριστούμε τον οριζόντιο άξονα σε «διακριτές συχνότητες $k f_0$ » αντί ως ένα συνεχή άξονα του f , όπως κάναμε στα αρχικά παραδείγματα
 - Χρησιμοποιούμε το πολλαπλάσιο k της θεμελιώδους συχνότητας για βαθμονόμηση του άξονα
- Οι συχνότητες ονομάζονται **αρμονικές**

- Σειρές Fourier
- MATLAB/Octave code

```
% Bipolar pulse - Fourier Series
```

```
clear;
```

```
% Parameters
```

```
A = 2; ←
```

```
T0 = 3;
```

```
f0 = 1/T0;
```

```
N = 41; ←
```

```
k = [-N:2:-1, 1:2:N];
```

```
% Time axis
```

```
dt = 0.001;
```

```
t = 0:dt:4*T0;
```

```
% Fourier Coefficients
```

```
Xk = 2*A./(pi*k).*exp(-j*pi/2);
```

```
X0 = 0;
```

```
% Synthesis equation
```

```
x = zeros(size(t));
```

```
for i=1:length(k)
```

```
    x = x + Xk(i)*exp(j*2*pi*k(i)*f0*t);
```

```
end
```

```
% Add X0 - not necessary here
```

```
x = x + X0;
```

```
% Plot
```

```
plot(t, real(x));
```

```
title('Fourier Series of bipolar pulse for N=41');
```

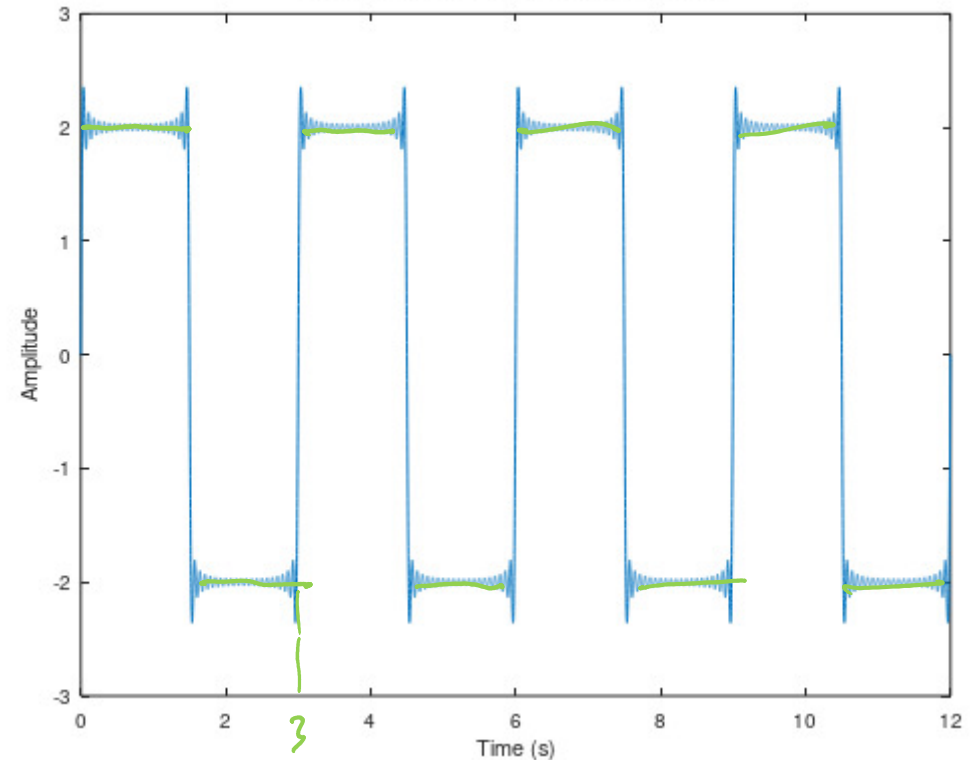
```
xlabel('Time (s)'); ylabel('Amplitude');
```

$$\sum_{k=-41}^{41} X_k e^{j\frac{2\pi k}{3}t}$$

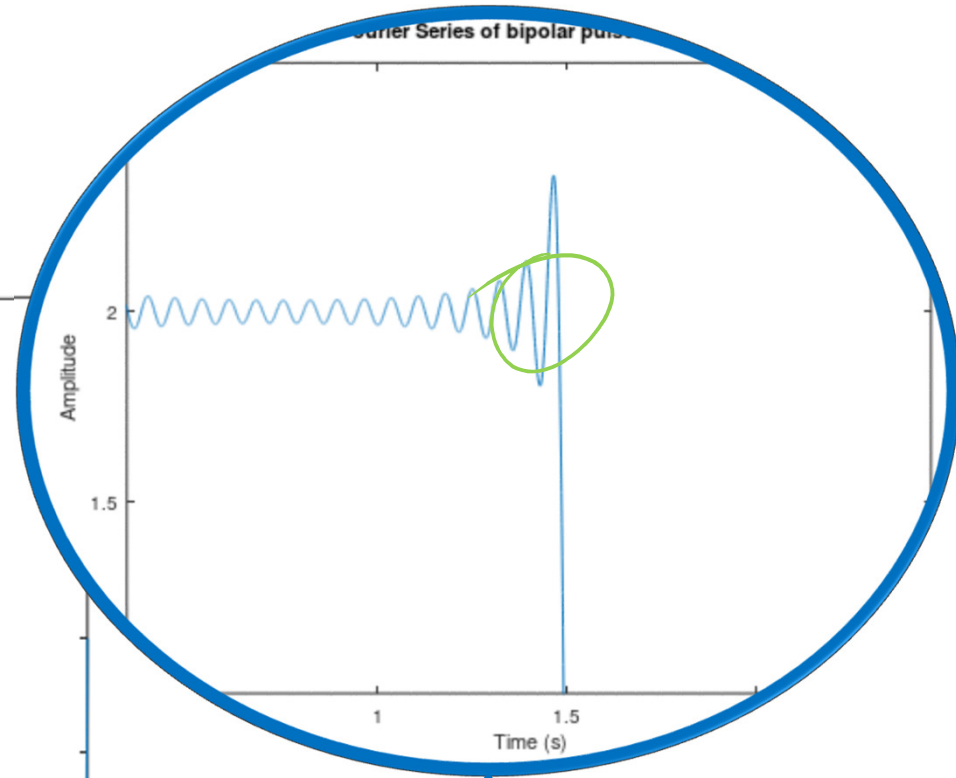
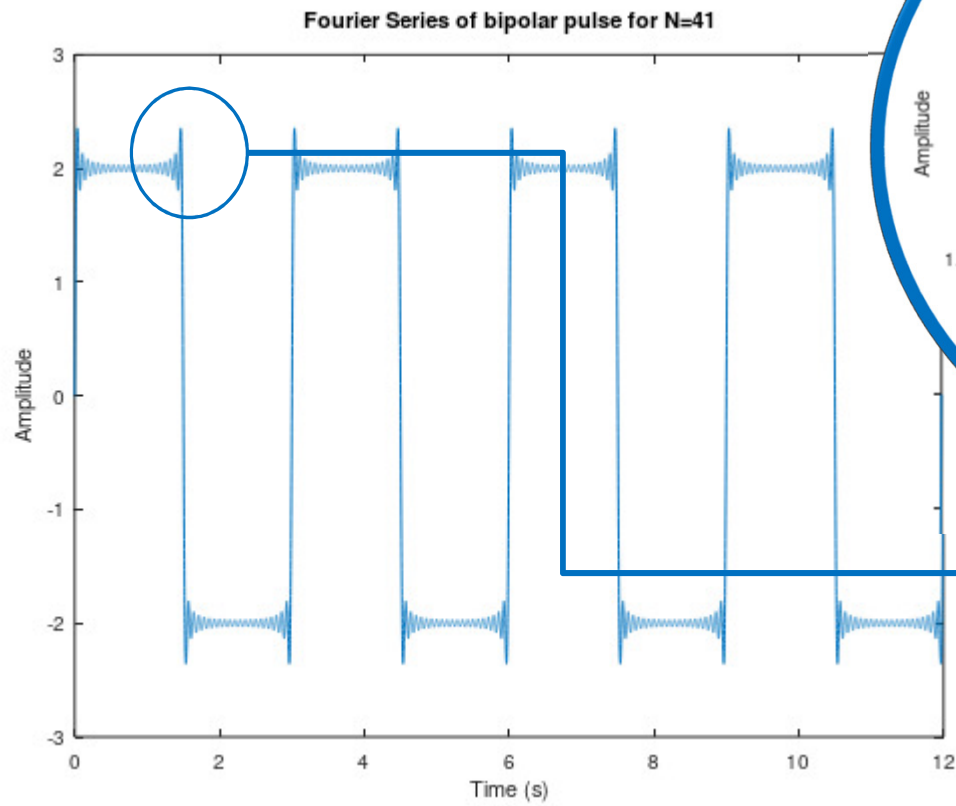
k περίπτό

82 X_v

Fourier Series of bipolar pulse for N=41

- Σειρές Fourier

- Φαινόμενο Gibbs